

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXIV.

Nr. 274.

Brașov, Miercuri 12 (25) Decembrie.

1901.

Escesele din Budapesta.

De luni de zile se aud plângeri, mii și mii de muncitori din Budapesta, neaflând nici o ocupațiune, au ajuns pe drumuri perituri de fome, și nu odată s'a apelat din sinul acestor mase de muncitori la guvern, ca să le procure lucru și să ușureze astfel cât de puțin sârta lor.

Guvernul, se dice, pe lângă uriașele probleme, ce i-le impune „construirea statului național“, ar fi aflat totuși atâta răgaz ca să se gândească să ofere, prin inițierea unor lucrări mari de investițiune, unei părți din acești lucrători flămânzi un câștig modest, ca să poată trăi de aci pe mâine. Până când se vor începe în adevăr aceste lucrări va mai trece timp mulțitor. Fomea însă nu dă răgaz, ci pretinde ajutor grabnic și dacă nu găsește nici un ajutor, nici o stămpărare, ea face din om neom și devine cel mai periculos inamic al ordinii sociale, al celor ce posedă, și al întregii societăți.

Cei fără de muncă din Budapesta, cari sunt conduși de organizația socialistă, mânați de fome au început în cele din urmă se aranjaze demonstrațiunii pe strade spre a face printr'asta presiune asupra guvernului și a societății de-a lua măsurii grabnice în interesul existenței lor.

Capii mișcării, în frunte cu șefii socialiști, au hotărât a aranja Sămăntă trecută o mare procesiune demonstrativă prin stradele Pestei și după-acești din urmă au stat bunii demonstrația va decurge în totă liniștea și că înșiși lucrătorii vor căuta a susține ordinea, șeful poliției li-a dat permisiune a-o face. Dér demonstrația, care luase un început liniștit, a degenerat mai pe urmă în nisece escese sâlbatică, ce au avut ca urmare distrugerea și jăruirea a vre-o sută de prăvălii în stradele cele mai frecventate și diferite acte de violență din partea masselor,

ale căror patimi bestiale au fost timp de două ore deslănțuite.

Poliția n'a fost în stare să împiedece devastările, er' când a vrut să tragă la răspundere pe aranjatorii demonstrațiunii, aceștia nu erau niciăiri de aflat. Faptul, că poliția surprinsă de evenimentele nuși mai putea ajuta, a încurajat și mai mult pe escedenți.

Se mângăie foile din Peșta cu aceea, că nu lucrătorii, ci numai plevea poporațiunii, care li-s'a alăturat, a putut comite sâlbăciile și vandalismele de Sâmbătă. Așa se afirmă și pe timpul, când s'au sâvârșit escesele anti-române în diferite orașe, că numai plevea societății maghiare a comis barbariile în nespusa ei „indignare“, în realitate însă în fruntea ei s'afiau fruntașii șovinistilor.

În cazul de față puțin importă ce nuanță a proletariului capitalei ungare a luat inițiativa la bombardarea galantarelor și a ferestrelor. Ajunge că miseria în culme, fomea a fost motorul principal al esceselor, spre a avé nota tristă a sârăciei masselor poporațiunii, care sârăcie din nenorocire nu se mărginesc numai la Budapesta, ci se estinde peste totă țera.

Pe ori și unde te vei duce, în munții și câmpiile Ardealului, ori pe șesurile Ungariei și ale Bănatului, nu vei auzi decât plângerea, că treburile economice merg rău și că ómenii nu mai știu cum să mai trăiescă de pe o di pe alta, ca să le mai rămână și ceea-ce li-se pretinde pentru acoperirea sarcinilor publice aproape ne mai suportabile.

Și óre numai în Peșta să fiă de aceea, cari se plâng, că nu găsesc de lucru? Nu bântue óre sârăcia și ținuturile din provinciă și pe țărani, cari de ani de zile emigréză în țeri depărtate, ori trec în România spre a-și afla lucru, fiind-că acasă n'au cu ce mai trăi?

Escesele din Budapesta sunt un memento pentru guvernul unguresc,

ca să se gândească a nu mai băga milioanele în clădiri de fală gólă națională, séu în alte întreprinderi „culturale“ fără folos pentru cea mai mare parte a poporațiunii, ci a căuta înainte de tóte se asigure masselor muncitóre pânea de tóte zilele.

Maghiarisarea — o „cerință internațională“. Zilele acestea diarul „Bp. H.“ vorbind de misiunea internațională a Maghiarilor, reamintesc toastul împératului Wilhelm II, pronunțat în Buda la 1897 și comentările nedesmintite ale oficiosului „Nemzet“, conform cărora Germania a renunțat la conaționalii săi din Ungaria, pe motiv, că aceștia maghiarisându-se, vor face mai mari servicii Germaniei, decât menținându-și naționalitatea. Numitul diar mai reamintesc audiența unui bărbat de stat maghiar (Bauffy — Red.) avută cu acea ocaziune la împératul Wilhelm II. în Buda, la care audiență împératul ar fișis, că alianța Ungariei va fi pentru Germania cu atât mai prețioasă, cu cât Ungaria va fi mai unitară, mai națională, din care cauză împératul ar fi sfătuit pe numitul bărbat de stat maghiar, ca să nu pauzeze nici un moment cu zidirea statului național maghiar. „Bp. H.“ dezvoltând mai departe această idee destăinuesc și un detalii, care până acum de sigur va fi fost necunoscut, chiar și celor mai abili diplomați; anume, că Ungaria naționalizată numai așa va puté fi „pumnul Germaniei“ întins aproape până la marea Négră și despărțind în două elementul slav, decât conducerea politică o vor avé-o în Ungaria — protestanții. Éta dér marele mister al diplomației viitoare. „Ungaria maghiară și protestantă, despărțitóre a elementului slav și formând pumnul Germaniei întins până la marea Négră!“

Diarul german din Timișóra vorbind despre aiurările diplomaților dela „Bp. H.“ dice: „Este interesant, ce natură de cameleon ascunde în sine șovinismul maghiar și politica oficială de naționalități, cu tóte modificațiunile impuse la fie-care schimbare de guvern. Câte odată se aude dulcea melodie despre toleranța fără păreche față cu naționalitățile din Ungaria, despre libera dezvoltare culturală a Nemaghiarilor, mărginită numai prin cerințele patriotismului

și postulatele independenței de stat. Altă-dată chiar și cea mai mică și mai îndreptățită manifestare a vieții naționale nemaghiare, provócă o furtună de indignare și acuzarea trădării de patrie. Altă-dată éráși se propovăduiesc asimilarea cea mai intransigentă a tuturor Nemaghiarilor fără nici o considerațiune la dezvoltarea istorică, la dreptul legal și rezultatul posibil. Conform acestor curente se ia poziție diferită și în politica internațională. Și uneori ies la ivélă chiar și cele mai tainice dorințe cu atâta claritate, încât ni-se oferă material bogat pentru demasocarea hipocrisiei ocazionale despre respectarea dreptului și despre toleranță“.

Alegeri municipale.

„Restaurația“ în Sălagiú.

-- 22 Decembrie.

În 20 l. o. a fost alegerea oficialilor comitatului Sălagiú. Nu atât alegere, cât mai mult re alegere, căci afară de cercul Eriului tóte cercurile și centrul au rămas cu foștii lor oficiali. În cercul Eriului s'a ales în locul fostului pretor, Valentin Bölöni, N. Bai, un tânăr simpatic, care vorbesce fôrte bine și românesce.

Pe Bölöni l'a trântit așa dicând îngâmfarea sa maghiară, căci decât s'ar fi înțeles cu partidul național român, care i-a oferit pact, reșesia splendid. Densul însă răspunde la ofertul Românilor cu fudulie, că nu reflectă la ajutorul lor.

Să-i fie de bine.

De astă-dată a suflat în genere de sus și de jos un vânt mai conciliant. Chiar mulțimea alegătorilor maghiari aclamau la unele posturi pe candidații români. Se vede, că Szell a dat lozinea, ca ómenii săi de priu comitate să s'arate mai concilianți față cu noi.

De-altmitrelea ușor puteau fi concilianți patroșii noștri față de Români, căci această conciliațiune nu-i costa nimica.

Români noi n'au intrat în oficio; cei puțin, cari au fost în oficio, au rămas în posturile lor inferioare, neînsemnate, ce le-au avut până acum. Într'un comitat locuit două din trei părți de Români, nu este un singur oficianț la cevași post mai însemnat.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

La isvor.

De H. Sienkiewicz.

Este adevărat, că er' nu eram decât student și diploma mea de doctor în filozofie încă nu e bine uscată. Nici funcție n'am, nici avere. Întréga mea proprietate consistă într'o curte de nobil, împrejmuată cu o grădină și având câte-va sute de ruble venit anual, este natural prin urmare, că m'au refuzat mâna Tolei — dér pe de-asa m'au și batjocorit.

Ași vré să știu pentru-ce? Ce am comis? Am mers și m'au oferit inima mea înștită și credincioasă dicând: „Dați-mi-o și vă voi fi fiu credincios, păstrându-vé renumosita până la mormânt. Ér pe dânsa m'au s'au port pe palme, am s'o iubesc, s'o veneresc“.

Trebuie să recunosc, că tóte acestea m'au spus cu o mutră idiotă, cu voce strâmbă, gângăviud și nădușindu-mé. Voi

insé ați fi putut vedé, că m'au scos din inimă tot sufletul și că din mine vorbia un puternic sentiment, — așa-dér chiar decât a fost hotărât, să m'ou refusați, acesta trebuia să o faceți ca nisece ómeni, cari posed în inima lor milă și bunătate. De ce v'ați bătut joo de mine?

Voi, preținși creștini, preținși idealisti, de unde puteați voi șoi, ce am să fac eu, când am plecat cu refus dela voi? Cine v'a spus, că nu mă voiu împușca, întâi pentru-că fără dânsa nu voiu puté trăi, și a doua, pentru-că un asemenea contrast între ceea-ce se proclamă ca principiu și între acțiunile din viața reală, un asemenea fariseism, o asemenea minciună nu m'ar intra în cap? Cum de nu v'a fost milă de mine un minut măcar? Fără motiv nu póte cineva călea în picioare nici măcar un individ de talia mea, chiar și de unul, cum sunt eu, este păcat așa-ceva! Póte așa produce și eu ceva pe această lume. Sunt tânăr, aproape student încă, fără avere, fără funcție — bine! Dér vedeți, eu am un viitor înaintea mea — și pe Dumneșeu meu, eu nu în-

țeleg, de ce n'ați avut încredere în acest viitor.

Acele fisionomii de ghiată! Acea indignare disprețuitoare! Cu câte-va zile înainte nici prin vis nu m'ar fi trecut, că acești ómeni vor puté fi așa: „Noi v'am considerat de om cinstit, d-vóstré însă ne-ați tras pe sfóră, ați abusat de încrederea noastră!“ Aceste cuvinte mi-le-ați asvêrlit în față. Înainte cu câte-va minute m'au felicitat atât de cordial, că am obținut diploma, ca și cum așa fi fost propriul lor fiu — însé după ce le-am spus, palid de emoțiune, care a fost motivul, ce m'a îndemnat la muncă, s'a stins cordialitatea, a amuțit surisul, fețele deveniră rigurose, un suflu de ghiată m'a atins și éta ce eși la ivélă, că eu „am abusat de încrederea lor“.

Și m'au umilit în așa măsură și m'au călcat în praf, încât un moment credeam și eu, că am făptuit ceva rușinos, că i-am tras pe sfóră în mod mișeselec.

Dér cum? Ce va să dică asta? Care din noi a tras pe sfóră? Care a jucat ro-

lul miserabilului? Una din două: Ori eu m'au perdat mințile, ori în faptul, că cine-va iubesc din tóta inima și își oferă în mod cinstit sufletul său, viața sa, munca sa, — nu este nimica desonorător. Decă așa-dér indignația vóstră n'a fost hipocrisie, cine este aici nebun?

Ah, și tu m'ai înșelat, tu, pe care credeam, că pot conta. Ei imi spuseră: „Sanțem convinși, că fiica noastră nu v'a încurajat, să faceți acest pas“. „Natural, eu n'am tăgăduit'o această. Atunci fú chemată „fiica noastră“. Ea veni cu desăvârșita pasivitate a domnișórei bine educate și gângăvi cu ochii în pământ, că nu póte înțelege, de unde și până unde m'au venit mie asemenea cugete“.

Tu nu poți înțelege? Ia, ascultă-mé, domnișóra Tola!

Nu m'ai spus nici odată, că mă iubesc, asta-i adevărat. Nu posed nici un reversal cu semnatura ta, și chiar decât așa posedă, nu așa usa de el. Atâta așa vré însă să-ți spun: Esistă dreptate, esistă o instanță unde-va, póte de-asupra norilor, ori în con-

În centru sunt 2 subnotari: Octavian Felecanu și Dr. Iuliu Pop și în pretoriatul Eriului, Vasiliu Orosu, sub-pretor.

Atâți Români mănâncă pâine — precum se vede nu prea grasă — comitatensă în Sălăgiu. A mai candidat unul, d-l Aciu, la postul de sub-notar, d-er târziu și fără să fi avisat la timp pe alegătorii români despre candidarea sa. Firesc, că n'a reeșit, deore-ce chiar și dintre Români se depărtașe deja mai mulți alegători, neinteresându-i candidații neromâni și nesciind, că mai este un candidat român.

Spiritul conciliant deci n'a costat pe Maghiari nici o jertfă. Cam așa stă lucrul cu bunavoința lor față de noi. Și la această alegere, ca și la toate împărțirile de colac, cum dicea doina bine cunoscută: „*dam la voi, chit și la noi, numai să stați mai 'napoi*”.

Alcun dintre cei trei Români numai d-l Felecanu a candidat pentru un post mai înalt, de pretor în cercul Ceului față de vechiul pretor, Kiss Laczi, și de ar fi stat toți prietenii lui zelșhani lângă el, învingea și nu rămânea cu 7 voturi în minoritate.

Solidaritatea Românilor a fost exemplară și însufletitoare de respect înaintea contrariilor. Toți s'au temut de statoririle conferinței premerse și ca un om au stat și votat sub conducerea prea iubitelui și respectatului lor „badea Gheorghe”, față de care nu îndrănesc a-și ridica capul spiritele, cari „latent în tenebris”.

Unui conducător bun însă îi trebuie și armată bună și numărătoasă, ca să poți învinge pe totă linia și de asta nu se îngrijese, cum ar trebui, preoțimea și inteligența noastră din cercuri, ci cu indolența ei lasă a-se alege o mulțime de oameni necunoscuți, ba inimici a tot ce este român, de reprezentanți comitatensă în cercurile cele mai curate române.

Până când această negrijă păcătoasă, care a adus în secol și aduce și azi atâta daună și rușine asupra Românilor?! 82—84 de reprezentanți cu viriliști cu tot trebuie să aibă România în comitatul Sălăgiului!

un bauchet, dat la 21 Dec. în otelul „Hungaria” din Budapesta, reforma administrației. Cu ocaziunea această Gulner a făcut câte-va enunțuri interesante despre comitat și chemarea funcționarilor comitatensă, pe cari merită să le relevăm.

Gulner asigură, că Szell nu vră să desființeze o' trăsătură de condeiu autonomia comitatensă, care în timp de o mie de ani a fost citadela de apărare a constituției țării. D-er nu este autonomie tot ce se trimbițeză. Decă se va face o schimbare, ea se va face numai pentru *garanțarea supremației statului maghiar*. Guvernul actual ține s-omă de interesele țării și ale populației și calomniază adevărul cel-ocă afirmă, că guvernul ar pune piedecă în calea manifestării voinței publice.

Se adresază apoi către funcționari și dice, că *dreptul și dreptatea este comora comună*, pe care trebuie s'o păzescă fie-care funcționar. „*Cel-ocă vatămă, chiar și numai dreptul muncitorului cu ziua, vatămă dreptul tuturor*. Spiritul acesta trebuie să îndemne pe funcționar de a iubi într'adevăr poporul și de a-l face să înțelegă, că *funcționarul e pus, cu să facă drept și dreptate poporului*. Conducătorii adeverați ai poporului vom fi numai atunci, decă vom face, ca poporul să ne iubescă; atunci comitatul va fi în adevăr ceea-ce trebuie să fie. Nu vrem să slăbim, ci să întărim vechia instituție cu elemente nouă, între cari la primul loc trebuie să stea *iubirea de dreptate și conștiința datoriei*...”

Nu trebuie să mai spunem cât de departe stau azi funcționarii administrativi de idealul desemnat aici. Cele ce le-a spus Gulner, vor rămâne un *pium desiderium*, cât timp „supremația statului” va călea în picioare egala îndreptățire între Maghiari și celelalte naționalități și cât timp se va măsura și aplica „dreptul” și „dreptatea” cu două măsuri.

Italia și Franția.

Se pare, că dela moțea Regelui Umberto în politica esternă a Italiei începe să se facă o schimbare remarcabilă.

În anul 1903 espiră termenul tratatului de alianță între Austro-Ungaria, Germania și Italia. Alianța va trebui, deci, să fie reînnoită. Cu cât se apropie mai tare acest termen, cu atât presa se ocupă mai dinadinsul de atitudinea Italiei și adesea vedem accentuându-se, că Italia n'ar fi aplecată a renoi alianța, decă în stipulațiunile ei nu se vor face modificări esențiale, eliminându-se tot ce ar pute să des- tepte bănuiala, că alianța s'ar îndrepta fie oât de puțin în contra Francei. Afirmarea această, întemeiată s-omă nu, dă ausă la combinațiuni varii. Gazetele adversare triplei alianțe dic, că această a slăbit în timpul din urmă pe măsură, ce s'a consolidat dubla alianță și că un sentiment de neîncredere domnesce între Berlin, Viena și Roma, d-er mai ales în Roma, dat fiind, că din coalițiunea celor trei puteri numai Germania a tras folose, pe când Italiei indeosebi i-a revenit aprôpe exclusiv partea de jertfă — pentru susținerea militarismului într'un timp când ea se luptă cu mari greutăți financiare.

Nu suntem așa de mult introduși în tainele diplomației, încât se putem fixa precis noua orientare în politica esternă a Italiei. Fapt este însă, că de când pe tronul din Quirinal șede Victor Emanuel III, ginerele principelui de Muntenegru, un curent destul de însemnat s'a produs în contra alianței întreite. Curentul acesta se manifestă de-ocamdată numai în frescile simpatii pentru Franția și în dorința unei apropieri de națiunea soră. Se dice, că chiar ministru de esterne Prinetti și ministru-șefedinte Zanardelli sunt devotați amiciției franco-italiene și cultivă relațiile cele mai intime cu ambasadorul francez din Roma.

Un pas însemnat spre dorita apropiere s'a făcut deja prin încheierea unei convenții comerciale între Franția și Italia, ér visitele din vară ale escadrelor celor două state, au dat mult de vorbit și gândit cercurile politice din Berlin și Viena și au nutrit speranțele celor din Paris și Peters-

burg, că le va succede a smulge pe Italia din legăturile triplei alianțe.

Cum-că este ceva în aer și cum-că într'adevăr se fac mari sforțări în direcția această, o dovedesc un lucru mai prospăt. Se anunță adevă din Viena, că după informațiunile cercurilor diplomatice de-aceo, Franția și Italia au încheiat o convenție formală în cestiunea Tripolisului, unica posesiune, ce i-a mai rămas Sultanului în Africa. În convenția această Franția declară, că nu va ridica nici un fel de piedecă pentru ocuparea Tripolisului de către Italia, în ori ce formă s'ar întempla ocupațiunea; dimpotrivă Franția asigură pe Italia de *sprrijinul ei material*, la cas când s'ar isbi de greutăți în realizarea planului său. Se afirmă deja, că cestiunea Tripolisului va intra încurând în stadiu acut și Italia va anecta provincia sub titlu de protectorat. La vestea această Sultanul a dat ordine să se formeze în Tripolis 12 batalioane nouă turcesci și poporul să se înarmeze, căci alte ajutóre nu pot fi trimise din Constantinopol. Tripolis se află spre ost dela Tunis (posesiune franceză) și Franția să fi asigurat deja pe Italia, că ea n'are vailătăți de cucerire spre ost de Tunis.

Din toate reșese clar, că între Franția și Italia sunt în pregătire pași însemnați de apropiere, — ceea-ce nu pôte de loc să întărească, ci numai să slăbescă baza și legăturile alianței celor trei puteri europene.

SCIRILE DILEI.

— 11 (24) Decembrie.

Ministru de finance ung. a adresat o circulară către direcțiile financiare, în care se ordonă, ca față cu agricultorii, cari au suferit pagube elementare ori se află din alte cauze în împrejurări precare materiale, să se observe ore-care indulgență la încasarea restanțelor de dare. Acestor contribuabili li-se va acorda favorul a-și plăti restanțele în rate până la 1 Iulie a. v.

Regina României, răscolta la 16 (29) Decembrie 1843, își va celebra Duminăa viitoare aniversarea născerei sale. Cu această ocaziune se vor organiza mari serbări. Înainte de amiazi, ministrii și persoanele oficiale vor asista la „Te Deum” la Mitropolie, apoi consiliul de ministri se va duce la palat pentru a prezenta Reginei felicitările sale. După amiazi reprezentate pentru școlari la teatrul național (Sinziana și Pepelea, de V. Alexandri), ér s-eră reprezentatie de gală (Cureanii).

Concertele d-lui Dumitru Popovici D-l Dumitru Popovici va da în 9 Ianuarie (27 Dec. v.) un concert la *Orăștie*; în 12 Ianuarie n. (30 Dec. v.) un concert la *Arad*; în 1/14 Ianuarie va concerta la *Timișóra*; în 3/16 Ianuarie la *Curansibez* și în 6/19 Ianuarie la *Lugos*. În turneul acesta artistic d-l D. Popovici va fi însoțit de d-na și d-l *Dima*, cari vor da concursul lor la concertele celebrului bariton român.

Cuvinte sincere. Diarul „M. Szó” în numărul 251 scrie următoarele: „În Ungaria există pe terenul științific și literar atâți plagiatori, căți țintari vara pe insula Margareta. Intregul spirit al literaturii noastre nu este alt-ceva, decăt o copie a literaturilor străine. Nu numai „persone” și „scene”, d-er întregi direcțiuni literare sunt furate și pe când literatura celui mai miserabil popor din lume găsește imitatori la noi, — o literatură maghiară națională nu există”. — Destul de frumos din partea diarului banffist, că are une-ori și momente lucide.

Pentru teatrul maghiar. Este cunoscut ordinul ministrului de interne ung. conform căruia într'un oraș, în care jõe o trupă maghiară, să nu se acorde concesiune pentru orfee, trupe etc. „străine”. Acest ordin l'a executat „adamussim” țilele acestea primăria din Timișóra. O trupă de tamburași din Mitrovița venise la Timișóra să cânte în cafeneaua „La Leu” din suburbiul Fabric. Primăria a refuzat concesiunea pe motiv, că actualmente există în oraș o altă trupă maghiară. Va să dică să forțezi tu pe

Germanii, pe S-erbi, pe Români dintr'un oraș destul de mare, cum e Timișóra ori să mergă la teatrul maghiar — ori să ședă acasă? Altă petrecere nu se admite în „liberala” Ungarie!

Pentru masa studenților români din Brașov. Dela Reuniunea femeilor române gr. orient. din Făgăraș din incidentul jubileului ei de 25 ani: 40 cor. drept cunună eternă întru memoria membrilor răposate. Primescă nobilile donatóre cele mai vii mulțumite. — *Directiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.*

O catedră de limba română în Belgia. Aflăm cu placere, că domnul *Alphonse Bayot*, doctor în filologie, a deschis un curs de limba portugeză și română la *Ecole supérieure commerciale et consulaire* din Mons (Belgia), unde până acuma nu se propuneau, decăt cele-laite limbii române. D-l Bayot, care posedă frumoșe cunoștințe în specialitatea sa și e autorul mai multor scrieri de valóre, a avut profesor de limba română pe d-l Dr. Sextil Pușcariu.

În comitatul Solnoc-Dobăca, fisepe nul Br. Bornemissza a convocat membrii congregațiunii comitatense pe ziua de 21 Decembrie cu scop de a-se înțelege asupra candidaturilor de funcționari. Au rămas candidați toți funcționarii vechi cu excepția lui *Mozsa Jozsef* și *Veraș Károly*, candidați noi pentru posturi de solgăbirai, așa că pentru 9 posturi vor fi candidați 11 persoane. După-ce s'au ținut câte-va discursuri de temenele reciproce, s'a fixat ziua alegerii pe 27 Decembrie. De candidați de naționalitate română nu se pomenește deși majoritatea covârșitoare a comitatului este românescă.

Caragiale furat. Nu i vorba de un furt literar, ci de 12 sticle de licoururi, cognac, chartreuse, o cantitate de șuncă, șvaițer și salam, cari au fost șterpelite într'una din nopțile trecute, dela berăria *Gambrinus*, al căreia antreprenor este de oât-va timp cunoscutul scriitor Caragiale. „S-col.” raporteză următoarele: D-l Caragiale deschidând dimineața berăria, constată spre surprinderea sa, că localul a fost devastat și din teșghăua forțată au fost suțrași toți banii, trei lei și patru-deci de bani, cari erau înăuntru! Reclamând seșii respective, această își începú imediat cercetările și aresta pe un anume Gr. Atanasi, canagiul la berărie, bănuit ca autor al furtului. Toate lucrurile înfășurate într'un cercceaf, au fost găsite... într'o cămăruță inestimabilă, de unde probabil, că hoțul voia să le scotă în momentul potrivit.

Ziua cea mai scurtă. În ziua de 22 Decembrie s-erole a răsărit la 7 ore 48 min. și a apus la 4 și 7. Ziua a fost deci numai de 8 ore și 19 minute de lungă.

Milione pierdute în jocul de cărți. Un aristocrat polon, care posedă proprietăți uriașe mai ales în Rusia, a jucat Miercuria trecută cărți la clubul *Jokey* din Viena. El a pierdut nu mai puțin ca 2 milioane cor. O parte însemnată a banilor pierduți (1 milion) i-a câștigat un sportman ungur și deputat dietal, ér altă parte a câștigat un aristocrat austriac. Păgubașii i-s'a dat termen de-o jumătate de an pentru achitarea datoriei — căci nu jucase cu banii gata.

Bancnote falsificate. În Turda mereu circulă și acuma banonotele falsificate de 10 fl.

„Magyar Szó”, diarul lui Banffy, face mult cas din apărarea intereselor protestante, căroră le-a deschis o rubrică specială. Trei preoți reformați, *Petri Elek*, *Horváth Sándor* și *Haypál Benő* au lansat țilele acestea un apel în favorul numitului diar. La acest apel răspunde acuma *Benő Elek* în diarul „Magyarság” făcând aspre reproșuri numiților preoți, că în propagandă de reclamă unui diar redacat de jidovi, care are de țintă semănarea zaniei confesionale.

La finea anului. Suntem rugați da următorului apel: „Încheindu-se în curând anul 1901, rugăm pe toți cei-ce doresc

Secretarul Gulner despre comitat și funcționari.

Coloman Szell și-a pus pe secretarul său dela interne, Iuliu Gulner, să se aperi la

știința omului, și în fața acestei instanțe va trebui să mărturisească: am înșelat pe omul acesta, am tăgăduit pe omul acesta, am umilit pe omul acesta și l'am nenorocit.

N'ai avut curagiu? N'ai avut inimă? Nu sciu. Sciu numai atâta, că m'ai trădat. Te iubesc încă și n'asi vră să dic nimica rău despre tine, d-er ved, când este vorba de peirea s-eră salvarea unui om, atunci trebuie să aibi curagiu, atunci sinceritatea și iubirea trebuie să fie mai tari, decăt frica. Altfel ești singur cauza, că grinđile unui edificiu, clădit cu multă osteneală, își cad asupra capului. Acesta mi-s'a întâmplat și mie. Mi-am clădit întreg viitorul meu pe credința orbă în iubirea ta și acuma afl, că am olădit pe năsip, căci în momentul hotărîtor ț-a lipsit curagiul, când era vorba să alegi între indispoziția capricioasă a părinților ței și între nefericirea mea. Tu ai ales fără esitare nefericirea mea!

(Va urma.)

aboneze revista noastră „Familia“ în anul viitor, să răspundă costul de abonament și anume: pe un an 16 corone, pe 1/2 de an 8, pe trei luni 4; pentru România pe an 20 lei. Abonenții noștri noi, precum și aceia, cari în anii trecuți nu le-au comandat, vor primi gratuit două tablouri mari, naționale românești, și anume: „Ștefan-cel-Mare și aprodul Purice“ și „Ștefan-cel-Mare pe patul de moarte“. Amândouă aproape de câte un metru, sunt executate în 16 culori, esecelent, încât pot să decoreze orice casă românească. Prețul lor de librărie este 9 corone. Abonenții noștri n'au a trimite decât o coronă pentru împachetare și francare. Cei ce comandă numai unul, au a trimite 60 bani. Ca premiu estra-ordinar, la cele 2 tablouri, se dă — fără a mai plăti nimic — portretul reginei poete Carmen Sylva în costum național. La aceste tablouri însă au drept numai aceia, cari răspund abonamentul înainte pe un an sau pe-o jumătate de an; cei ce se abonează numai pe două trei luni, nu pot să reclame tablourile. Toți abonenții noștri, chiar și cei de pe trei luni, pot să-și comande la noi cu prețul redus la o coronă următoarele scrieri de Iosif Vulcan: „Dela sate“, nule, „Gărgăunii dragostei“ și „Măta cu clopot“ comedii, „Nunta lui Pirjol“ (pentru copii), „Prima rochie lungă“ monolog. Oradea-mare, 7/20 Dec. 1901. Redacția și editura „Familiei“.

Profanare de mōste. Din Milano se scrie, că țilele acestea s'a petrecut acolo o profanare ne mai audită în biserica San Carlo. Aici se află de trei sute și mai bine de ani expus într'un sarcofag de sticlă corpul fericitului Gian Angelo Porro, obiect de venerație și patron special al credincioșilor, cari se rugau lui Dumnezeu, ca să le trimită copii. Într'o noapte au efracționat ușa bisericii nise tâlhari, cari au răsturnat și spart sciriul și au jefuit juvaerile, cu cari era împodobit corpul. Inelele, năpândându-le scote, au frânt degetele și le-au împresciat prin biserică. În Milano a produs această profanare mare indignație. Valoarea reală a obiectelor jefuite nu întrece de alt-fel suma de-o mie de lire, însă valoarea artistică a lor este considerabilă.

O catastrofă îngrozitoare s'a petrecut țilele acestea pe linia ferată din apropierea orașului Paderborn. Două trenuri s'au ciocnit, zdrobindu-se reciproc și îngropând sub ruinele lor o mulțime de pasageri. Până acuma s'au constatat 20 de morți și 21 răniți.

Un asasinat oribil s'a făcut în noaptea de 20 Decembrie în Budapesta. Victima a fost o nenorocită prostituată cu numele Müller Teresa, care locuia la Meitner Jacob în strada Dob. Asasinul a fost arestat. El se numește Gelber Albert, voiajor jidan, de naștere din Varșovia. S'au găsit la el hainele pline de sânge și o hârtie de 10 fl. de asemenea sângeroasă, pe care a furat-o dela nenorocita lui victimă. Ucigașul s'a folosit la fapta sa de un satir de bucătărie, cu care a tăiat gâtul fetei, așa că nu se mai ține capul de corp, decât în pielea dela căfă.

Cronica judiciară.

Procesul naționalistilor Slovaci. Cățitorii noștri își vor fi aducând aminte, că înainte cu doi ani mai mulți naționalistii slovaci, cari făcuseră ovațiuni redactorului Ambrosie Pietor, condamnat la închisoare pentru „agitatie“, fură și ei condamnați de toate instanțele la pedepse mai mari.

Condamnații, al oăror număr se uoră la douăzeci persoane, au vrut să reinvoiescă procesul și în actual prin care au cerut învoirea, au invocat între altele motivul, că depozitiile fisolgăbirului din T.-St.-Mărtin Attila Ujhelyi, făcute în procesul de acum-a doi ani, mai departe depozitiile comandantului de gendarm Eugén Lazar și ale altor două persoane oficiale, au fost false, ba acuzau pe numitele persoane de sperjuriu.

Recursul de învoire a fost respins de toate instanțele, ministerial de honved și

a găsit în afirmațiile relative la Lazar o insultă a onorei oficiale și intentă din oficiu proces contra lui Iosif Scultéty, care semnase recursul, pentru calmărirea autorităților.

Judecătoria din T.-St.-Mărtin a condamnat pe Iosif Scultéty la 2 luni închisoare. Inculpatul, care era apărut de avocatul Paul Mudrony, a făcut recurs.

Ferdinand Brunetiére în Roma protestantă.

Unul dintre bărbații cei mai iluștri ai timpului actual este celebrul profesor universitar și conferențiar dela școala normală superioară din Paris, Ferdinand Brunetiére.

Acest bărbat s'a distins în anii din urmă în mod deosebit în lumea intelectuală și a determinat un curent, care s'a repercutat în inimile și mințile tuturor omenilor gânditori din Europa întregă. El a preconizat emanciparea lumii intelectuale de sub cătușile, pe cari i-le pusese acea cercetare științifică, care era o complectă negație a credinței, fără să reușească însă a o înlocui cu ceva echivalent, care să mulțumescă într'u câtva cerințele sufletului omnesco, însetat de ferioire.

Brunetiére a proclamat pe față, că știința a dat faliment, deoarece n'a justificat speranțele, ce le pusese lumea intrându, că adecă va contribui la mulțumirea internă a omului, lăpădat de fericitoria credință în Dumnezeu. În numeroase scrieri și conferințe a susținut Brunetiére teza sa și astăzi s'a format o școală puternică în civilisată Franța, care a scris pe drapelul său devisa: „Întorcerea la credința creștină“.

Orașul Geneva, supranumit Roma protestantă, unde a trăit și propovădit reformatorul Calvin, a dat săptămâna trecută o dovadă ne mai pomenită de liberalism, invitând pe Brunetiére să țină o conferință acolo tocmai asupra lui Calvin.

Ziarul „Figaro“ ne spune, că Marția trecută, în 17 Decembrie, o adunătură enormă de oameni s'a adunat în Victoria Hall din Geneva, să asculte pe conferențiarul francez. Trei mii de oameni erau în sală și alte două mii pe dinafară și toți ascultau pe Brunetiére cu respirația oprită, cum „combate doctrina lui Calvin“.

Pentru-că dela prima până la ultima frază, întreaga conferință a lui Brunetiére n'a fost, decât o critică adusă doctrinei lui Calvin și locuitorii Romei protestante îl aplaudau. Cum se explică această?

Înainte de toate Brunetiére a dat omagiul convenit desinteresării, talentului și sincerității lui Calvin, ér când s'a declarat adversar al doctrinei lui, a făcut-o această cu atâta loialitate, încât a provocat simpatia intelectuală a auditoriului.

Meritul lui Calvin — spunea Br. — rezidă în aceea, „că a refuzat conceptul religios, substituind o religie pur omnesco, o religie de logică și raționament“, dér conferențiarul adăogă: „că o religie demonstrată, pōte să fie filosofie, pōte să fie morală, pōte să fie un cult, dér încetăză de a mai fi religie, fiind-că îi lipsește misterul și iubirea. Afară de această religiea lui Calvin este religie aristocratică, destinată pentru un număr restrins de oameni de elită. Cum rămân însă masele populare, cari și ele au nevoie de mângăierea religiei?“...

Brunetiére recunoșce, că conștiințele operei lui Calvin n'au fost toate desastroase, căci indirect au provocat marea mișcare intelectuală a catolicismului din secolul XVII și întorcerea la observarea riguroasă a moralei. Și această mărturisire — ție Br. — nu pōte fi păgubitoare cauzei, pe care o servesc și care este: unitatea atât de necesară a bisericii.

Am luat notă despre conferința lui Brunetiére pentru faptul, că este o probă de liberalism tot atât de rară invitarea, pe care a făcut-o orașul Geneva lui Brune-

tiére, pe cât de rar este și curajul lui Brunetiére, de a primi să vorbescă în orașul lui Calvin — contra doctrinei lui Calvin.

Un turist român în Cernăuți.

Vineri a sosit în Cernăuți turistul român, stud. med. Vasile G. Georgescu din Bucuresci, și s'a prezentat la consulatul regal român, la studenții români din Cernăuți și la redacția ziarului „Deșteptarea“ îmbrăcat în costum național.

D-l Georgescu — scrie numita foie — va traversa totă Europa pe jos în decurs de doi ani, în urma unui rămășag între priunțul Mih. Cantacuzino, cu șederea în Londra, și un club alpin din Paris. D-l Cantacuzino s'a obligat a găsi un turist român, care să traverseze Europa în decurs de doi ani, pe când clubul alpin e de părerea, că la Români nu există spirite atât de întreprinzătoare, cari să aibă curajul de a întreprinde acest lucru.

Condițiunile sunt: tura pe jos, fără orice ajutor dela familie, și călătoria fără ajutorul unui orar. D-l Cantacuzino a găsit doi tineri studenți dela universitatea din Bucuresci, cari s'au declarat gata de a împlini rămășagul: d-l M. Ionescu plecat prin Transilvania, și d-l Georgescu, care trece pe la noi.

Amândoi au împlinit deja tura prin România, care a fost cea mai detaliată, căci trebuia să atingă toate capitalele județelor și subprefecturile. În decursul acestei ture pentru care se destinaseră 8 luni, d-l Georgescu a câștigat 25 țile și se află actualmente în Cernăuți, făcând o mică pauză până luni dimineața când va pleca mai departe.

Ruta, care o va parcurge de acum este Cernăuți-Lemberg-Berlin-Hamburg-Haaga-Paris-Belgia-Spania-Portugalia-Lisabona. În acest oraș va avé între 15-20 Aprilie o întâlnire cu d-l Ionescu. De aici va pleca prin Italia-Elveția-Germania-de-sud-Austria-Bosnia și Herzegovina-Grecia-Constantinopol către Dobrogea, unde va intra prin Mangalia; trecând Constanța și gurile Dunării pe la Chilia se va duce la Odesa — litoralul nordic al mării negre spre Azow, marea Caspică, Caucaz până spre Astrahan, unde va avé a doua întâlnire cu d-l Ionescu; de acolo va traversa Rusia către Petersburg-Finlanda-Suedia-Londra-Glasgow-Hamburg. Dela Hamburg e apoi liber să revină cu trenul până în Bucuresci, unde se sfârșește tura.

D-l Georgescu a plecat din Bucuresci la 30 Aprilie v. a. c., după-ce împreună cu soțul său au depus jurământ la biserică de frăție între oaltă și de călătorie pe jos în sensul condițiilor. Preturand din partea poliției și prefecturilor li-s'a dat viza spre ad-vereștea rutei luate și a timpului folosit.

D-l Georgescu are cu sine și un pașaport, cu drept de purtare a armei, vizat de trei consuli: rus, otoman și austriac. În el este introdus ca turist și student în medicină. Tot-odată s'au dat ordinele necesare prefecturilor și primarilor, ca să dea concurs turiștilor.

D-l Georgescu, care a absolvat al doilea an de medicină, a făcut și la conservatorul din Bucuresci cursuri de belcanto. E brunet, de statură mai puțin de cât mijlocie și se bucură de o constituție esecelentă, precum și de deplină sănătate. Pe teren bun și la timp favorabil face 70 chlm. pe țil, de altfel 55-65 chlm., deși în stipulațiunii sunt prevăduți numai 35 chlm.

Silit a călători fără mijloc dela familie, d-l Georgescu este avisat la prevenire și ospitalitate. Asupra sosirii d sale a fost avisată tinerimea universitară din Cernăuți din partea studenției din Iași. Până acum a reușit să se susțină prin primire ospitală preturand și prin oferte colecte a prietenilor. Luni va pleca spre Lemberg.

NECROLOG. Dionisiu Nistor, paroch român gr. or., președinte al comitetului parochial, membru al scaunului protopopesc, defensor matrimonial și membru ordinar al Asociațiunii Transilvane, după grele și îndelungate suferințe, împărțit fiind cu sf. Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului luni în 10 (23) Decembrie s'era la orele 6, în etate de 50 ani, al 21-lea an al fericitei sale căsătorii și al 20-lea an al preoției sale. De pre această pierdere simțită și dureroasă, mult încrederea familie încunoscinițeză pe toți consăngeni, amici și cunoștii. Inmormântarea neuitatului nostru soț și tată se va săvârși Mercuri în 12 (25) Decembrie la orele 12 din țil. Cortegiul funebrel va pleca dela

edificiul casei parochiale r., la oimterul biserică gr. or. din Arpătac, unde vor fi depuse rămășițele pămâtesco spre eternă odihnă.

Arpătac, 11 (24) Decembrie. Fie-i țerina ușor! Elena D. Nistor născ. Stănculescu, ca soție, Aurel, Pompiliu, Virgil, Valeria, Victoria, Dionisiu, Elena și Cornelia, ca fii și fiice.

SCIRI ULTIME.

Cracovia, 24 Decembrie. În Moscova s'au întâmpat demonstrațiunii contra consulatului german. S'au spart ferestrele și s'a dat jos tabla cu firma consulatului.

Bruxella, 24 Decembrie. Din cercurile apropiate ale lui Krüger s'a pornit o acțiune confidențială pentru a mijloci o întâlnire între acesta și Roseberry.

Viena, 23 Decembrie. Sciri venite din New-York semnalăză o revoltă în masă a populațiunii din Venezuela. Președintele Castro, asaltat în palatul său, a reușit să fugă.

Londra, 23 Decembrie. Consulatul argentinian de aici a primit scirea, că guvernul din Argentina a decis să rupă tratările cu China și invită pe Anglia să decidă.

DIVERSE.

Descendența omului dela maimuță. Abstrăgând dela aceea, că explicarea mecanică a lumii organice după teoria darvinistică, trebuie astăzi considerată ca naufragiată cu desăvârșire, descendența modernă s'a îndepărtat foarte mult și în privința ambitului metamorfosării formelor, de terenul empirismului. Acesta cu deosebire, când e vorba de hipotesa descendenței omului dela nise strămoși inferiori, animalici și în ultima linie dela maimuță. Cele mai vechi resturi de om, după mărturisirea unor autorități de prima forță, (Virchow, Ranke, Zittel) nu presentă, de cât indicii curat omnesco, ele nu presentă nimic, ce ne-ar îndreptăți a admite existența unui *homo ferus* sau *alalus*, ca mijlocitor între maimuță și om. Resturile sporadice ale așa numitului *Pithecanthropus erectus* găsite la 1894 în Java de către Dubois, sunt caracterizate de Virchow, Waldeyer și Ranke ca resturi de ale unei maimuțe veritabile. Mai pe sus de toate însă rămâne, în ciuda tuturor încercărilor, o prăpastie peste care nimenea nu pōte face punte, între facultățile spirituale ale omului și ale animalelor. Nici un fapt biologic nu dovedește, că acestea din urmă ar fi capabile a forma noțiuni generale, sau că ar putea lucra în mod conscient. (V. Lamarek: „Recherches sur l'organism. des corps vivants“ etc. Paris, 1802. Idem: „Philos. zool.“ ibidem 1809. Darwin: „On the Origin of Species“ etc. Londra 1859. Idem: „Descent of Man“ ibid. 1871; Hăckel: „Natürl. Schöpfungsgesch. (9, 1898) Wasmann: „Lustinkt u. Intelligenz im Tierreich (21899) Idem: „Vergleich. Stud. über das Seelenleben der Ameisen“ (2, 1900). Fleischmann: „Descendenztheorie“ (1901). — O....

Literatură.

Mama sfântului Augustin de Emil Bougand, traducere de Salba. Editura d-lui prof. Dr. E. Dăianu. Tipografia archidiecezană din Blăși. Cartea are 31 cōle de tipar (500 pagini) și este fructul ostenețelor unor laborioși studenți în teologie dela universitatea din Budapesta Cuvântul „Salba“ ne reamintesc societatea literară cu același nume a teologilor din seminarul desființat „S-ta Barba“ din Viena, cărei societăți îi mulțumim publicarea Fabiolei și a unei părți din catechismul cel mare al lui Deharbe. Traducătorii ne ofer o lectură edificătoare în stil îngrijit, tiparul curat, hărtia bună. Prețul unui esemplar legat elegant în pânză este 3 corone (+ 40 b. porto.) Un esemplar broșat 2 corone (+ 40 b. porto.) Se află de vânzare și la Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

**„Călinarul Plugarului“
pe anul comun 1902.**

A apărut și se poate procura dela *Tipografia A. Mureșianu* (Brașov) „Călinarul Plugarului“ pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călinar, care se estinde pe 9 côle de tipar format 8° mare cuprinde:

In *partea calendaristică*: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; calculul sărbătorilor mai mari; Porturile etc. Urmăză *partea strict calendaristică*: cele 12 luni ale anului cu sfaturi pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmăză *Genealogia domnitorilor*; Taxele telegramelor și postelor; Competițe de timbru și taxe; Scala timbrelor; Têrgurile din Ardeal, Bănat și Tera ungu-rască în ordine alfabetică și apoi după lună și zi; Tîrgurile din Bucovina; Măsu-rile metrice etc.

In *partea literară* se găsesc bucăți alese de citit: „Cetea dela Fântânele“; (Moșul: Teofil Frâncu); „O scrisore dela Muselim Selo“ (poesie de G. Coșbuc); „Frumoșa Irina“ (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară“ (poesie de Z. Bărsan-Veturio); „Grăuntele de grâu“ (de contele Lew Tolstoi); „Bătrânul clopotar“ (Idilă de primăvară, de W. Korolenko); „Lăcomia strică omenia“ (Proverbe de Marion); „Două hiene“ (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâscele Ovreului“ (anecdota, de Cărăbuș).

Partea economică: „O ramură de producțiune și avuția națională“; „Faceți pânză în casă“ (ambele de Dr. G. Maior); „Economia“: „Iernatul vitelor“.— Urmăză diferite povețe; lectură distractivă, glume etc.

Călinarul are în frunte portretul lui *George Lazar*, cu biografia, (în partea literară.)

Un exemplar „Călinarul Plugarului“ costă 25 cr. (50 bani), plus 5 bani porto postal. *Vendătorilor se dă rabat cvenit.*

„*Clupe de repaus*“ de *Sorconă*. Un volum elegant, care poate ocupa loc pe masa ori-cărui salon. Prețul 2 corône (Pentru România 2 Lei 50 bani) porto extra. Cre-dem a fi de prisos a mai recomanda în special această nouă apariție literară. În acest volum găsim un limbaj frumos românesc și niște povestiri scrise cu atâta spirit, încât cartea odată luată în mână, nu o mai pui jos, până nu ai citit-o totă. Se poate procura la *Tipografia A. Mureșianu* pe lângă trimiterea prețului indicat plus 20 bani porto.

„*Carnetul Roșu*“, o interesantă *novelă nihilistă*, tradusă din germană de *Mosul*. O broșură de 104 pagini, format octav mic. Broșura oferă o lectură ușoră și distractivă. — „*Mosul*“ e cunoscut cetitorilor noștri din numărósele sale lucrări publicate în foiața diarului nostru. Prețul cu posta 60 bani.

Concurs

pentru ocuparea unui post de **vice-comptabil**

la societatea acționară de imprumut și păstrare „*Mercur*“ în Năsăud, prin acesta se escrie concurs cu termen până în 4 Ianuarie st. n. 1902,

Postul e împreunat cu un salariu anual de 800 corône.

Reflecțanti la acest post au se dovedescă:

- a) ca au praxă pe acest teren cel puțin de un an;
- b) că posed limba română și maghiară, atât în vorbire cât și în scriere.

Năsăud, la 21 Decem. 1901.

1—9,369.

Direcțiunea.

DE VÂNDARE

casele din str. Castelului nr. 24 Têrgul Straelor, se vinde din mână liberă. Amatori a se adresa la Cancelaria D nului *Dr. Mandl advocat* Têrgul grăului.

3336

Depositul fabricei de postavuri, covóre și strae.

Cele mai potrivite cadouri de Crăciun le recomand **Specialitate de Covóre din lână curată** calitate fôrte bună și **asortiment bogat, cu prețuri fôrte ieftine.**

In urma Sesonului înaintat, vënd mărfurile de lână, cu **prețuri reduse.**

Apelând la sprijinul On. public, sunt cu tótă stima

ADOLF F. MAZANEK,
Brașov, strada Porții nr. 24.

Depositul fabricei de postavuri, covóre și strae.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghetete al D-nului I. Sabădeanu.)

Recomandă Onor. public la casurî de môrte, aședământul său de înmormântare bogat asortat în carî tôte obiectele, atât sortele mai de rënd, cât și cele mai fine, se pot că-păta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depon de sicriuri de metal** ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejăru.**

Depou de **cununi** pentru monumente și **plântici** cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de **marmură**, carê **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și un **car funebru** vënd, pentru **copii**, precum și **cioclii.**

Comande întregi se esecută **prompt și ieftin**, i au asupra-mi și **transporturi de môrți în străinătate.**

La casurî de môrte a se adresa la

E. Tutsek.

14—*

tot felul de Manuși, Ciorapi

Cadou practic pentru Crăciun, recomand, recunoscute ca bune, cu deosebire durabile

JUPONE TRICOTATE

cu tôte că sunt ușore, ține cald mai mult ca alte streine. Cu tótă stima

GEORG FOITH,

tricotaj mehanic

Brașov, strada Porții nr. 21.

Mai bune și mai ieftine ca în alta parte.

21—1901.
végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sárkányi kir. járásbírótság 1901 évi Sp. 432/2 sz. végzése következtében Comanic György alsó veniczei lakos javára Bóboja George a lui Bukur f-veniczei lakos ellen 267 kor. 30 fl. s jár. erejéig 1901 évi November hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 675 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: egy ökör szekér, öl búkkfa, takarmány, ezalma és lábás jószágokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladának

Mely árverésnek a sárkányi kir. járásbírótság 1901-dik évi V. 324/2 számú végzése folytán 267 kor. tőkekövetelés s ennek 1898. évi július hó 1-ső napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 38 kor. 28 fl.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Felső-Venicze közégben alperes házánál leendő eszközlésére 1901 évi Deczember hó 28 napjának delutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. trv.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárkány, 1901 évi Deczember nó 19 napján.

Józsa Sándor,
kir. bírósági végrehajtó.

1—1.365

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provêdut cu cele mai bune mijlôce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta **ori-ce comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURÎ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tôte speciile de serviciuri.

BILANȚURÎ.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, în totd mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă.—Prețurile moderate.— Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fl. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.